

17-05-2023 † ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ
ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

† Μνήμη τῶν Ἅγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας, καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἅγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως. Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ὕχος λαὶ — Γα

Γ

Δ Θεος ος Κυριος και ε πε ε φα α νενη
η μιν Δευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος
εν ο νο μα α τι Κυ ρι ι ου Δ
Δ

Στίχ. α. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (**τὸ ώς ἄνω**)

Στίχ. β. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Γ

Δ Θεος Κυριος και ε πε φα α νενη
μιν Δευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ου Δ
Δ

Στίχ. γ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (**Τὸ ώς ἄνω**)

Απολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Γ
 Δ Με σου σης της ε ορ της δι ψω ω σαν
 μου την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα
 Δ
 τα Δ ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας ♪
 ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε
 τω Δ η πη γη η της ζω ης Χριστε ο Θε ος
 Δ ο ♪ ξα σοι
 ♪ ξα α σοι οι οι οι
 Δ
 Δ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.
Κάθισμα. Ἡχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν λογισμοὺς ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τοῦ ἴεροῦ ἐστηκώς, τοῖς ϕεύσταις λέγων ἀλήθειαν· Τί ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν ζωοδότην; ἔορτῆς μεσαζούσης, ἐκβοῶν παρρησίᾳ· Μὴ τὴν κατ' ὅψιν κρίσιν κρίνετε παράνομοι. (Δίς)

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν.
Κάθισμα. Ἡχος πλ. α'.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῷ ἐστηκώς, ἔορτῆς μεσαζούσης, Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἐβραίοις προσλαλῶν, διελέγχει τρανῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ὡς Βασιλεύς ὃν καὶ Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν, ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι' εὔσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος. (Δίς)

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,

έκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν
Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ,
χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν
Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι'
ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

‘Ο Ν’ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἔξαλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ὀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτῳ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

‘Ο Α' Κανών.
 ’Ωδὴ α'. ‘Ο Ειρμὸς.
 Ἡχος λατος λατος

^M
^B
 Χαλα ασ σης το ε ρυθραι ον πε λα γος
 α βρο χοις ι χνεσιν ο πα λαι ος πε ζευ
 σας Ισ ρα ηλ σταυ ρο τυ ποις Μω σε ως χερ σι
 του Α μα ληκ την δυ να μιν εν τη ε ρη μω
 ε τρο πω σα το

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις
 ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ,
 σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν
 δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο. (**Δίς**)

⁶
^λ
 Δο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα
⁷
⁶
 σοι

Μεγάλαι τῆς ὑπὲρ νοῦν σου Δέσποτα, θείας
 σαρκώσεως, εὔεργεσίαι λάμπουσιν ἡμῖν, δωρεάι

τε καὶ χάριτες, καὶ θεῖκαι λαμπρότητες,
ἀγαθοδότως ἀναβρύουσαι.

Ἄλλε γα α λαι της υ περ νουν σου Δε σπο
τα θει ας σαρ κω σε ως ευ ερ γε σι αι λαμ
που σιν η μιν δω ρε αι τε και χα ρι ι τες π
και θε ι και λαμ προ τη τες α γα θο δο
τως α να βρου σαι

Δο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα
σοι ε
Ἐπέστης μαρμαρυγὰς Θεότητος,
ἐξαποστέλλων Χριστέ, τῆς ἑορτῆς ἐν μέσῳ
προφανῶς ἑορτὴ γὰρ χαριμόσυνος, τῶν
σωζομένων πέφυκας, καὶ σωτηρίας ἡμῖν
πρόξενος.

Ἔπε ε στης μαρμα ρυ γας Θε ο τη τος

ε ἵα ποστελλων Χριστε⁶_λτης ε ορ της εν
με σω προ φα νως⁶_λ ε ορ τη γαρ χαρ μο συ υ
νος^π_ρτων σω ζο με νων πε φυ κας και σω τη
ρι ας η μιν προ⁶_λζε νος

⁶_λ Δο⁶_λ ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο⁶_λ ξα

σοι⁶_λ

Сοφία, δικαιοσύνη, Κύριε, καὶ ἀπολύτρωσις,
παρὰ Θεοῦ σὺ γέγονας ἡμῖν, ἀπὸ γῆς πρὸς
οὐράνιον, διαβιβάζων ὄψωμα, καὶ Πνεῦμα θεῖον
χαριζόμενος.

⁶_λ Сο φι ι α δι και ο συ νη Ku ρι
ε και α πο λυ⁶_λτρωσις πα ρα Θε ου
συ γε γο νας η μιν⁶_λ α πο γης προς ου ρα νι

ι ον **π** δι α βι βα ζων υ ψωμα και Πνευ μα

θει ον χα ρι ζο με νος **λ**

λ **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σωσον

η μας **λ**

Η σάρξ σου διαφθορὰν ἐν μνήματι, οὐκ εἶδε Δέσποτα, ἀλλ' ὡς συνέστη ἄνευθεν σπορᾶς, τὴν φθορὰν οὐκ ἐδέξατο, ἀκολουθίᾳ φύσεως ὑπερουσίως μὴ δουλεύσασα.

Θεοτοκίον

λ **Η** σα αρξ σου δι α φθο ραν εν
μνη μα τι ουκ ει δε Δε σπο τα **λ** αλλως συ
νε στη α νευ θεν σπο ρας την φθο ραν ουκ ε
δε ξα α το **π** α κο λου θι α φυ σε ως υ πε
ρου σι ως μη δου λευ σα σα **λ**

'Ἐπερος Κανὼν.
'Ωδὴ α'. Θάλασσαν ἐπηξας.

'Ηχος λᾶ Νη

Ἄδιοξασοι ο Θε ος η μωνδοξασοι
Ἐθυη κροτήσατε, Ἐβραῖοι θρηνήσατε· ὁ
ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμὰ διέρρηξε τοῦ
Ἄδου καὶ νεκροὺς ἀνέστησε, καὶ νόσους
ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ. Οὗτος ἐστίν ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὄνόματι
αὐτοῦ.

Ἄ ε έ θνη κρο τη σα τε Ε βραι οι θρη νη
σα τε ο ζω ο δο της γαρ Χρι στοις δι τα
δε σμα δι ερ ρη ξε του Α αδου δι και νε κρους
α νε στη σε και νο σους ε θε ρα πευ σε τω
λο γω δι ου τοις ε στιιν ο Θε ος η η μων δι
ο δους ζω η η η η η η η η η η η η η η η η η η η

ο νο ματι αυ του ἔλ **Δ**

Δ οξα σοι ο Θε ος η μωνδο ξασοι **Δ**

Θαῦμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον
μετελθών, ὁ ἐν Αἴγυπτῳ ποταμούς, μετατρέψας
Δέσποτα εἰς αἷμα, καὶ νεκροὺς ἀνέστησας,
σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας. Δόξα Σωτὴρ
τῇ ἀφάτῳ σου βουλῇ, δόξα τῇ κενώσει σου, δι'
ἥς ἔκαίνισας ἡμᾶς.

Δ Θα αυ μα πα ρε δει ξας το υ δωρ εις

οι νον με τελ θων **Δ** ο εν Αι γυ πτω πο τα
μους με τα τρε ψας Δε σπο τα εις αι αι μα **Δ**

και νε κρους α νε στη η σας ση μει ον του το

δευ τε ρον τε λε ε σας **Δ** δο ο ξα Σω τη ηρ τη

α φα τω σου βου λη **Δ** δο ξα τη κε νω σει ει

σου δι ης ε και νισαςημας^γ**δι**

^γ**δι** θοξασοι ο Θε ος ημωνδο ξασοι^γ**δι**

‘Ρειθρον ἀέναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς
ἀληθινῆς, σὺ εἰς ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, θέλων
ἐκοπίασας Σωτήρ μου, καὶ ἐκών ἐδίψησας, τοῖς
νόμοις τῆς φύσεως ὑπείκων, καὶ εἰς Σιχάρ
ἀφικόμενος σαρκί, τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ
Σαμαρείτιδι πιεῖν.

^γ**δι** Ρει ει θρον α ε να ον υ παρχωων Κυ
ρι ε ζω ης αλη θι νης ^Δ**δι**συ ει η α να
στασιςημων^γ**δι** θελων ε κο πι ασας Σωτη ηρ
μου ⁶**λ** και ε κων ε δι ψησας τοις νομοις της
φυσεως υ ³**πει** κων ^Δ**δι** και εις Σι χαρ α φι
κο με νος σαρ κι ³**δι**το υ υ υ υ δωρ ε ζη

τη σας τη Σα μα ρει τι δι πι ειν **Δ**

Δ οξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι **Δ**

"**Λ**ρτους εύλογήσας, ἵχθυας ἐπλήθυνας, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας ἀφθόνως, καὶ πηγὴν ἀέναον σοφίας, τοῖς διψῶσιν ἐπηγγείλω· Σὺ εἶ, Σωτήρ, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῷ.

Δ αρτους ευ λο γη σας ι χθυ ας ε πλη
 θυ νας ο α κα τα λη πτος Θε ος **Δ** και λα
 ους ε χορ τα σας α φθο ο νως **λ** και πη γη ν
 α ε να ον σο φι ας τοις δι ψω σιν ε πη γ
 γει λω **Δ** συ ει Σω τη ηρ ο Θε ος η η μων **Δ**
 ο δους ζω η η η η τοις πι στευ ου σιν εν

τω ὁ νο ματιαυτου^ν**δι**

δι Δοξα Πα τρι και Γι ω και Α γι ω

Πνευματι^ν**δι**

Τρία συνάναρχα δοξάζω καὶ σύνθρονα,
Πατέρα ἀναρχον Θεόν, καὶ Γίὸν συνάναρχον,
καὶ Πνεῦμα συναῖδιον Γίῷ, τὴν μίαν
τρισυπόστατον οὐσίαν, μίαν ἀρχὴν ὑπεράρχιον
ὑμνῶν, ἀνάρχου Θεότητος καὶ οὐσιότητος τιμῶ.

δι Τρι ι α συ να ναρ χα δο ξα ζω και
συν θρο να Πα τε ρα α ναρ χον Θε ον **δι** και
Γι ον συ να ναρ χον και Πνευ μα συ να
ι δι ον Γι ω την μι αν τρι συ πο στα
τον ου σι αν **δι** μι αν αρ χη ην υ πε ραρ χι
ι ον **δι** υ μνων α να α α αρ χον Θε ο τη τος

καὶ οὐ σι ὁ τῇ τοῖς τι μω

δί

δί Καὶ νυ υν καὶ α ει ει καὶ εις τους αι

ω νας των αι ωνων αμην **δί**

Μόνη ἔχώρησας τὸν κτίστην τὸν ἴδιον,
Θεογεννῆτορ ἐν γαστρί, καὶ σαρκὶ ἔκύησας
ἀφράστως, καὶ Παρθένος ἔμεινας, μηδὲν τῆς
παρθενίας λυμανθείσης, τοῦτον ἀγνή, ὡς Γίόν
σου καὶ Θεόν, ἀπαύστως ἵκέτευε ὑπὲρ τῆς
ποίμνης σου ἀεί.

δί Μο ο νη ε χω ρη σας τον κτι στην

τον ι διον Θε ο γεν νη τορεν γαστρι **δί** και

σαρ κι ε κυ η σας α φρα α στως **λί** και Παρ

θε νος ε μει νας μη δεν της παρ θε νι ας λυ

μαν θει σης **δί** του τον α γνη η ως Γι ον σου

καὶ Θεὸν ἄλιτρα παῖς αὐστωσι κετεύει
περ τῆς ποιμνῆς σου εἰς ἄλιτρον

‘Ο Α' Κανὼν. ’Ωδὴ γ'. ‘Ο Εἰρμὸς.

Ὕπερχος ἐγένετος

B

Ἐν φραινε ται ε πι σοι η Εκ κλη σι α
σου Χριστε κραζουσα προσ μου ι σχυς Κυρι ε

Δικαιο πονηρον δικαιον ωμα

Εύφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἴσχὺς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Δοξα σοι ο Θεοος η μων δοξα
σοι

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς
πηγὰς ἥνοιξας· Εἴ τις διψᾷ, πρόθυμος, ἵτω καὶ
πινέτω, βοῶν Ἀγαθέ.

Να ματων ζωοποιων τη Εκ κλη σι α
τας πη γας η νοι ζας προσ μος ι

τω καὶ πι νε τω βο ων Αγαθε⁶_λ

σοι⁶_λ Δο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα
σοι⁶_λ

Εκ γης μεν προς ου ρα νον α νυ ψω θη
ναι προ φα νως ε λεγες^π_ρ εξ ου ρα νου ου Πνευ
μαδε πεμ πειν ε πηγ γει ει λω το α γι ον⁶_λ

Ἐκ γῆς μὲν πρὸς οὐρανόν, ἀνυψωθῆναι
προφανῶς ἔλεγες· ἐξ οὐρανοῦ Πνεῦμα δέ,
πέμπειν ἐπηγγείλω τὸ ἄγιον.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σωσον
η μας⁶_λ

Ο φύσει ζωοποιός, καὶ ἐκ Παρθένου
γεννηθεὶς Κύριος, πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται, τὴν
ἀθανασίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

φυσειζω ο ποιος και εκ Παρθενου
γεννηθεις Κυριος πασι πιστοις δε δωρη
ται την αθανασιανως ευσπλαγχνος

"Ἐπερος Κανὼν. Ὡδὴ γ'. "

Ἐσπερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.

"Ηχος λαβή Νη

Δι^λοξασοι ο Θε ος ημων δοξασοι **Δ**

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι,
διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης· ὡς ἐπέστη τῷ
ἱερῷ, καθὼς γέγραπται, μεσούσης τῆς νομικῆς
έορτῆς.

Δη^λη την κατ ο ψιν κρι σιν κρι ι νε τε I

ου δαι αι οι δι δασκων ε λε γεν ο Δεσποο

της **Δ**ως ε πε στη τω ι ε ρω ω κα θως

γε γρα πται με σου σης της νο μι κης ε ορ της **Δ**

Δι^λοξασοι ο Θε ος ημων δοξασοι **Δ**

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι.
Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὅνπερ ἐκάλουν οἱ Προφῆται,
ἐκ Σιῶν ἐλευσόμενον, καὶ κόσμον
ἀνακαλούμενον.

ἈΜη την κατ ο ψιν κρισιν κρι ι νετε I
 ου δαι αι οι Χριστος γαρ η ηλθεν ον περ ε
 καλουν οι Προφη η ταιδι εκ Σι ων ελευσο
 μενον και κοσμονα να καλουμε ενονδι
 θιδοξασοι ο Θε ος η μωνδο ξασοιδι
 Ει και τοις λόγοις ού πιστεύετε Ἰουδαῖοι,
 τοις ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότου· τί
 πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν ἄγιον, ὃν ἔγραψεν ἐν
 τῷ νόμῳ Μωσῆς;

θι Ει και τοις λο γοις ου πι στε ευ ε τε
 I ου δαι αι οι τοις ερ γοις πει σθη τε του Δε
 σποοτουδι τι πλα να σθε α θε του ουν τες
 τον α γι ον ον ε γρα ψεν εν τω νο μω Μω

σης **Δ**

Δ Ἰοζασοι ο Θεος η μωνδοζασοι **Δ**

Ει τὸν Μεσσίαν πάντως δεῖ ἐλθεῖν Ἰουδαῖοι,
Χριστὸς δὲ ἦλθε ὁ νῦν Μεσσίας, τί πλανᾶσθε
ἀθετοῦντες τὸν Δίκαιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ
Μωσῆς;

Δ **Ε**ι τὸν Μεσ σι αν παν τως δει ελ θει

ειν Ι ου δαι αι οι Χριστος δε ηλ θε ο νυν

Μεσ σι ι ας **Δ** τι πλα να σθε α θε του ουν

τες τον Δι και ον ον ε γρα ψεν εν τω νο μω

Μωσης **Δ**

Δ Ιοζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι**Δ**

Κε προσκυνοῦμεν Πάτερ ἄναρχε τῇ οὐσίᾳ,
ύμνοῦμεν ἄναρχον τὸν Γίόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα
εὔσεβῶς τὸ πανάγιον, ὡς ἔνα τὰ Τρία φύσει
Θεόν.

Δέποτε προσκυνοῦμεν Πάτερ αὐτοῖς ἀναρχεῖς τῇ
οὐσίᾳ αὐτοῦ μνοῦμεν αὐταρχοντον Γίον
σου Δέποτε καὶ τὸ Πνεῦμα εὐσεβῶς τὸ πα-
ναγίον ως ενατατρία φύσει Θεον Δέποτε

Δέποτε προσκυνοῦμεν Πάτερ αὐτοῖς ἀναρχεῖς τῇ
οὐσίᾳ αὐτοῦ μνοῦμεν αὐταρχοντον Γίον
σου Δέποτε καὶ τὸ Πνεῦμα εὐσεβῶς τὸ πα-
ναγίον ως ενατατρία φύσει Θεον Δέποτε

Εἷς τῆς Τριάδος ὅν, γενόμενος σάρξ
ώραθης, οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν, οὐδὲ
φλέξας τῆς τεκούσης τὴν ἀφθορον γαστέρα,
Θεὸς ὅν ὅλος καὶ πῦρ.

Θεοτοκίου Δέποτε προσκυνοῦμεν Πάτερ αὐτοῖς ἀναρχεῖς τῇ
οὐσίᾳ αὐτοῦ μνοῦμεν αὐταρχοντον Γίον

νος σαρξ ω ρα α θης ου τρεψας Κυ ρι ε την
ου σι ανδι^γ ου δε φλε ζας της τε κου ου σης
την α φθι ρον γα στε ρα Θε ος ων ο λος και
πυ υ υ υρ^{δι}

Καθίσματα.

Ἅγιος Πλ. δ^ν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον...

Ἐστηκὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ,
μεσαζούσης ἐνθέως τῆς ἔορτῆς, ὁ διψῶν,
ἀνέκραζες· ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω· ὁ γὰρ
πίνων ἔκ τούτου, τοῦ θείου νάματος, ποταμούς
ἔκ κοιλίας, ἐκρεύσει δογμάτων μου, ὅστις δὲ
πιστεύει, εἰς ἐμὲ τὸν σταλέντα, ἔκ θείου
Γεννήτορος, μέτ' ἐμοῦ δοξασθήσεται. Διὰ τοῦτο
βοῶμέν σοι· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι
πλουσίως ἔξέχεας τὰ νάματα, τῆς σῆς
φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου.

Δ **Ε** στηκως εν τω με εσωτου 1 ε ρου

με σα λου σης εν θε ε ως της ε ορ της Δ ο
δι ψων α νε κραζες ερ χε σθω προς με και πι

νε ε τω Δ ο γαρ πι νων εκ του του του θειου
να ματος Δ πο τα μους εκ κοι λι ας ε κρευσει

δογ μα των μου ἔλαστις δε πι στευ ει εις ε
 με τον σταλεν τα ἕν εκ θει ει ου Γεν νη το
 ρος μετ ε μου δοξα σθη σε ται δι α του το
 ο βο ο ω μεν σοι Δο ζα σοι Χρι στε ο Θε
 ος Διο τι πλου σι ως ε ζε χεας τα α να μα τα
 της σης φι λαν θρω πι ας τοις δου ου λοιοις
 σου Δι

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἅχος Πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον...

Της σοφίας τὸ ὄδωρ καὶ τῆς ζωῆς
 ἀναβλύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ, καλεῖς
 τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ νάματα· τὸν γὰρ
 θεῖον νόμον σου, δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ
 σβεννύει, τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς
 αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήψει, τοῦ κόρου σου
 Δέσποτα βασιλεῦ ἐπουράνιε. Διὰ τοῦτο

δοξάζομεν, τὸ κράτος σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

ΛΔης σο φι ας το υ υ δωρ και της ζω
 ης ΔΔ α να βλυζων τω κο ο σμω παν τας Σω
 τηρ ΔΔκα λει εις του α ρυ σα σθαι σω τη ρι ας
 τα να μα τα ΔΔτον γαρ θει ον νο μον σου δε
 χο με νος αν θρω πος ΔΔ εν αυ τω σβεν νυ ει της
 πλα νης τους αν θρα κας ΔΔ ο θεν εις αι ω να ας
 ου δι ψη σει ου λη ψει ΔΔ του κο ο ρου
 σου Δε σπο τα ΔΔβα σι λευ ε που ρα νι ε ΔΔ δι
 α του το δο ο ζα ζο μεν ΔΔ το κρα τος σου
 Χριστε ο Θε ος των πται σμα των α φε σιν αι αι

του με νοι **κα** τα πεμψαι πλου σι **ι** ως τοις δου
λοις σου ου ου **σ**

Κοντάκιον. Ṯχος δ'.
·Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἔορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητὴς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὅδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

·Ο Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχήν, πταισμάτων ἀνομίαις, ροαῖς τῶν σῶν αἵμάτων κατάρδευσον, καὶ δεῖξον καρποφόρων ἀρεταῖς· σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ προσέρχεσθαι πρός σὲ Λόγε Θεοῦ πανάγιε, καὶ ὅδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἀμαρτίας, τῶν ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου "Ἐγερσιν παρέχων ἀγαθέ, τὴν ἀπὸ τοῦ ὄψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς σου, Πνεύματος ἴσχύν, τοῖς σὲ Θεὸν γινώσκουσι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας.

Στίχοι.

Ἐθνη διδάξας Ἀνδρόνικος μυρία,

Πρὸς Χριστὸν ἦλθεν, ὃς καλεῖ πρὸς φῶς
ἔθνη.

Ἰουνία τέθνηκε μηνὶ Μαΐῳ,

“Ος πρῶτος ἐστιν εἰσιῶν Ἰουνίου,

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ θάν’ Ἰουνίη Ἀνδρόνικός
τε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη, τοῦ ἐν Ἅγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ νέου, Ἐπισκόπου
Χριστιανουπόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Πέφευγεν ἔχθροῦ τοῦ βροτοκτόνου βέλη

‘Ο εὐλογητὸς καὶ μέγας Χριστοῦ λάτρις.

Ἄλτο ἄημα φαεσφόρον νῦν γε Ἀθανασίοιο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου
Μάρτυρος Σολόχωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ,
Παμφαμὴρ καὶ Παμφυλών.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Καταβασίαι σύντομαι.

Ὕχος λᾶ Nῃ

Ωδὴ α'.

^N ρ̄ Θα α λασσαν ε πη ζας βυ θι

σας συν αρ μα σι τον α λα ζο να Φα ρα ω δι

και λα ον δι ε σω σας α βρο χως Κυ ρι ε

και ει ση γα γες αυ τους εις ο ρος α γι

α σμα τος βο ων τας δι α σω μεν σοι τω Θε

ω η η μων δι ω δη η η ην ε πι νι κι ον τω

εν πο λεμοις κραταιω

Ωδὴ γ'.

ρ̄ Θ στε ρε ω θη η καρ δι ι

α μου εν Κυ ρι ω δι υ ψω θη κε ρας μου

εν Θε ω μου δι ε πλατυνθη επ εχ θρου

ους μου το στο μαμου **Δ** ὁ α' χορός. **Δ** ευ φραν θην

εν σωτη ρι ι ω ω σου **Δ**

'Ωδὴ δ'. **Δ** Ο Προ φη της Αβ βα κουμ τοις

νο ε ροις ο φθαλμοις **Δ** προ ε ω ρα Κυ ρι

ε την πα α ρου σι αν σου **Δ** δι ο ο και α

νε κρα ζεν α πο Θαι μαν η ζει ο Θε ος **Δ**

δο ο ζα τη δο ζη σου Χρι στε **Δ** δο ζα τη συγ κα

τα βασιεισου **Δ**

'Ωδὴ ε'. **Δ** Κυ υ ρι ε ο Θε ος η μων

ει ρη νην δος η μιν **Δ** Κυ υ ρι ε ο Θε

ος η μων κτη σαι η μας **Δ** Κυ ρι ε ε κτος σου

α α α αλλον ουκ οι δα μεν το ο νο μασου ο

νο μαζο ο μεν δι

Ωδή στ'. δι ως υ δα τα θα λασ σης φι λαν

θρωπε 6 λ τα κυ μα τα του βι ου χει μαζει με δι

δι ο ως I ω να ας σοι κραυ γα ζω

Λο ο γε δι α να α γα γε εκ φθο ρας την ζω

ην μου ε ευ σπλαγχνε Κυ ρι ι ε δι

Ωδή ζ'. δι Φων χαλ δαι αι ων η κα μι νος

πυ ρι φλο γι ζο με νη δι ε δρο σι ι ζε

το πνευ μα τι Θε ου ε πι στα σι α δι οι παι αι

δες υ πε ψα αλ λον δι Ευ λο γη το ος ο Θε

ος οτων Πα τε ρωνη μων δι
 Ωδὴ η'. δι νου μεν ευ λο γου μεν και προ
 σκυ νου μεν τον Κυ ριον δι
 δι γγε λοι και ου ρα νοι δι τον ε πι θρο
 νου δοξης ε ποχου μενον δι και ως Θε ον α
 παυ στως δο ο ξα ζο με νον δι ευ λο γει τε
 υ μνει τε ε και υ πε ρυ ψου τε δι εις
 παντας τους αι ω ωνα α α ας δι

· Η Τιμωτέρα ού σπιχολογεῖται.

· Ο Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς):

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς...
 καὶ εὐθὺς φάλλεται ἡ Θ' Ωδὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Κανὼν Α'.

·Ωδὴ Σ'.

·Ο Ειρμὸς.

Ἄγιος ἡ τος χ

³

^B
6
χ

Ἄι θος α χει ροτμη τος ο ορους εξ

α λα ξευτουσου Παρθε ε νε 6 λ α κρο γω νι

αι ος ε τμη θη Χριστος π συ να α ψας τας

δι ε στω σας φυ υ σεις 6 λ δι ο ε πα γαλ

λο με νοι Δ σε ε Θε ο το κε με γα λυ νο

ς (δίς)

μεν

6
λ

6 λ Δο ξασοι ο Θε ος η μων δο ξασοι 6 λ

Νέαν και καινὴν πολιτείαν, παρὰ Χριστοῦ
μεμαθηκότες ταύτην μέχρι τέλους φυλάττειν
διαφερόντως πάντες, σπουδάσωμεν, ὅπως ἀγίου
Πνεύματος, τὴν παρουσίαν ἀπολαύσωμεν.

6 ε Νε αν και και νην πο λι τει ει αν πα ρα
 Χρι στου με μα θη κο ο τες 6 λταυ την με χρι
 3 τε λους φυλατ τειν π δι α φε ρον τως πα αν
 τες σπου δα σω μεν λ ο πως α γι ου Πνευ μα
 τος την πα ρου σι αν α πο λαυ σω μεν
 6 λ δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα σοι 6 λ

Сύ μου τὸ θνητὸν Ζωοδότα, περιβολὴν
 ἀθανασίας, καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν,
 ἐνδύσας Σῶτερ συνεξανέστησας, καὶ τῷ Πατρὶ
 προσήγαγες τὸν χρόνιόν μου λύσας πόλεμον.

6 ε Συ μου το θνη τον Ζω ο δο ο τα πε ρι
 βο λην α θα να σι 1 ας 6 λ και της α φθαρ σι
 ας την χα ριν π εν δυ σας Σω ω τερ συ νε

ζα νεστησας ³₆ και τω Πα τρι προ ση γα γες

τον χρονι ον μου λυ σας πο λε μον ⁶_λ

³₆ ²_λ ζα σοι ο Θε ος η μων ³₆ ζα σοι ⁶_λ

Εις την ἐπουράνιον πάλιν, διαγωγὴν ἀνακληθέντες, τῇ τῆς μεσιτείας δυνάμει, τοῦ κενωθέντος μέχρι καὶ δούλου μορφῆς καὶ ἡμᾶς ἀνυψώσαντος, τοῦτον ἀξίως μεγαλύνωμεν.

⁶_λ ³_Εις την ε που ρα νι ον πα α λιν δι α

γω γην ³_α να κλη θε εν τες ⁶_λ τη της με σι τει

ας δυ να μει του κε νω θεν τος με χρι και

δου λου μορ φης ⁶_λ και η μα ας α νυ ⁴ ψω σαν

τος ^Δ ι του ου τον α ζι ως με γα λυ νω μεν ⁶_λ

⁶_λ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

ἢ | κ

η μας

Ὦς ρίζαν, πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

ὦ (ἢ) ρι ζαν πη γην και αι τι ι αντης α
φθαρ σι ας σε ³Παρ θε ε νε ⁶λι παν τες οι πι
στοι πε πει σμε νοι ταις ευ φη μι ι αις κα
τα γε ραι ρο μεν ⁶λι συ γαρ την ε νυ πο στα
τον α θα να σι αν ημιν ε βλυ σας

Κανὼν Β'. Ἡχος πᾶς Νη.

·Ο Είρμος

Ἀλλότριον τῶν μητέρων

Ἄλοξασοι ο Θεος ημωνδόξασοι

Ἄγης ε ορ της με σα ζουου σης των

I ου δαι αι ων α νηλ θες ο Σω τηηρ

μου ε πι το ι ε ρονσου

δασκες πα αντας ε θαυμαζονδε I ου δαι

αι οι και πο θεν ου τος οι δε γραμμαατα μη

με μαθηκως ε λεγον

(δίς)

Ἄλοξασοι ο Θεος ημωνδόξασοι

Ιάματα χαρισμάτων δ λυτρωτής μου
πηγάζων ἐπετέλει τέρατα και σημεῖα,
φυγαδεύων τὰς νόσους, ιώμενος τοὺς

ἀσθενοῦντας, ἀλλ' Ἰουδαῖοι ἐξεμαίνοντο, τῷ πλήθει τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Ἄλλα ματα χα ρι σμα ατων ο λυ
 τρω τη ης μου πη γα ζων ε πε τε ε λει
 τε ρα τα και ση μει α Ἀ φυ γα δευων τας
 νο ο σους ι ω με νος τους α σθε νου ουν
 τας Ἀ αλλ Ι ου δαι οι ε ξε μαι νο ον το τω
 πλη θει των θαυματων αυ του Ἀ

Ἄλλο ξασοι ο Θε ος η μων δο ξασοι Ἀ

Τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους ὁ λυτρωτής μου,
 ἐλέγχων ἀνεβόα· Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ
 τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε· καὶ γὰρ ὁ νόμος καὶ
 ἐν Σαββάτῳ περιτέμνεσθαι, κελεύει πάντα
 ἄνθρωπον.

ἈΓους α πει θεις Ι ου δαι αιουσο λυ
 τρω τη ης μου ε λεγ χων α νε βο ο α
 μη κρι νε τε κατ ο ψινδι αλ λατην δι και
 αν κρι ι σιν κρι νε τε και γαρ ο νο ο μος
 Δικαι εν Σαββατω πε ρι τεμνε εσθαι κε λευ
 ει παν τα ανθρω πονδι

Ἀδοξασοι ο Θε ος η μων δο ξασοι δι

Τὰ μείζονα τῶν θαυμάτων τοῖς Μαθηταῖς
 σου, Σωτὴρ ὡς ἐπηγγείλω, παρέσχες,
 ἀποστείλας, εἰς τὰ ἔθνη κηρῦξαι τὴν δόξαν σου·
 οἱ δὲ τῷ κόσμῳ, ἐκήρυυτόν σου τὴν Ἀνάστασιν,
 τὴν χάριν καὶ τὴν σάρκωσιν.

ἈΓα μειζο ο να των θεων μα ατων τοις μα

Ἡ ται αισ σου Σω τηρ ως ε πηγ γει ει λω
 πα ρε σχες α πο στει λας ³**δι** εις τα ε θνη κη
 ρυ υ ζαι την δο ζαν σου οι δε τω κο ο
 σμω ³**δι** ε κη ρυ τον σου την α να στα α σιν
 την χα ριν και την σαρ κω ω σιν ³**δι**
³**δι** ³**δι** ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα σοι ³**δι**

Εἰ ἄνθρωπον περιτέμνετε ἐν Σαββάτῳ,
 μήπως λυθῇ ὁ νόμος, νῦν ἐμοὶ τί χολᾶτε, ὅτι
 ἄνθρωπον ὅλον ἐποίησα ὑγιῆ λόγῳ; κατὰ τὴν
 σάρκα ὑμεῖς κρίνετε φησὶ τοῖς Ἰουδαίοις
 Χριστός!

^N
³**δι** ³**δι** αν θρω ω πον πε ρι τε ε μνε τε εν
 Σαβ βα τω μη πως λυ θη ο νο ο μος νυν ε

μοι οι τι χο λα τε **Δ**^γ ο τι αν θρω πον
 ο λον ε ποι η σα υ γι η λο γω **Δ**^Δ κα
 τα την σαρ κα υ μεις κρι νε τε φη σι τοις I
 ου δαι αιοις Χριστος **Δ**^γ

Δ³ Ιο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι **Δ**^γ

‘Ο τὴν ἔηρὰν θεραπεύσας χεῖρα τῷ λόγῳ,
 τὴν ἔηρανθεῖσαν πάλαι γῆν τῆς ἐμῆς καρδίας,
 ἵασάμενος Λόγε, ἀνάδειξόν με καρποφόρον, ἵνα
 ἔργάσωμαι κάγὼ Σωτήρ, καρπούς ἐν μετανοίᾳ
 θερμῇ.

Δ^γ Ο την ξη ραν θε ρα πε εν σας χει ρα
 τω λο γω την ξη ραν θει σαν πα λαι γην της ε
 μης καρ δι ας **Δ**^Δ i α σα α με νος Λο γε **Δ**^Δ

α να δει ζον με καρ πο φο ρον ^Δ**δ** i να ερ
 γα σω μαι κα γω Σω τηρ ^Δ**δ** καρ πους εν με τα νοι
 α θερ μη ^γ**δ**
³
^γ**δ** Δο ξα σοι o Θε ος η μων δο ξα σοι ³**δ**

Λεπρωσάν μου τὴν καρδίαν ἀποκαθάρας,
 καὶ τῆς ψυχῆς μου Λόγε τὰ ὅμματα φωτίσας,
 ἐπὶ κλίνης ὁδύνης μου, κείμενον ἀνόρθωσόν με,
 ώς τὸν παράλυτον ἀνέστησας, ἐν κλίνῃ
 κατακείμενον.

^γ**δ** Δε πρωσαανμου την καρ δι i αν α πο
 κα θα α ρας και της ψυ χης μου Λο γε τα
 ομ μα τα φω τι σας **δ** ε πι κλι i νης ο
 δυ νης μου **δ** κει με νον α νορ θω σον με **δ**ως

τον πα ρα λυ τον α νε στη η σας Δι εν κλι νη
κα τα κει με ε νον Δι

³
Δι Δο ζα Πα τρι ι και Γι ω και α γι
ω Πνευ μα τι Δι

Αλλότριον τοις ἀνόμοις ἐστὶ τὸ σέβειν, τὴν
ἀναρχὸν Τριάδα Πατέρα καὶ Γίόν τε, καὶ τὸ
ἄγιον Πνεῦμα, τὴν ἀκτιστὸν παντοκρατορίαν,
δι’ ἣς δὲ σύμπας κόσμος ἡδρασται, τῷ χράτει
τῆς ἴσχύος αὐτῆς.

Δι Δλ λο τρι ι ον τοις α νο ο μοις ε στι
το σε ε βειν την α ναρ χον Τρι α α δα
Πα τε ρα και Γι ον τε Δι και το α γι ον
Πνε ευ μα την α κτιστον παν το κρα το ρι

γιαντεῖσθαι τοις μητροῖς σαντοῦ
ι αν δὲ δι ης ο συμπας κοσμος ηδρα ασται

τω κρατει της ι σχυος αυτης δι
των αι των αι μην δι

δικαιι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ωνων α μην δι

Ἐχώρησας ἐν γαστρί σου Παρθενομῆτορ,
τὸν ἔνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην ὃν
ύμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἀνω θρόνοι.
Αὐτὸν δυσώπει παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

δικαιος γε ξωρηησας εν γαστρι ισου Παρθενομῆτορ
νο μη η τορ τον ε να της Τρι α αδος
Χριστον τον Ζω ο δοτην δι ον υ μνει πα
σα κτι ι σις και τρεμουσιν οι α νω θροο

νοι ³**Δ**αυ τον δυ σω πει παμ μα κα ρι ιστε σω
θη ναι τας ψυχας η η μων **Δ**

Είτα φάλλεται.

‘Ο Ειρμὸς τῆς θ’ Ωδῆς τῆς Εορτῆς.

Εἰς σύντομον μέλος.

Δ ^N **Δ**λ λοτριι οντων μη τε ερωνη παρ θε
νι α **Δ** και ξε νονταις παρ θε νοις η παι δο ποι
ι α **Δ** ε πι σοι Θε ο το ο κε αμ φο
τε ρα ω κο νο μη θη **Δ** δι ο σε πα σαι αι
φυ λαι τη ης γης **Δ** α παυ στως μα κα ρι ζο
με ε ε εν **Δ**

Εἶτα φάλλεται τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.
Οὐρανὸς τοῖς ἀστροῖς.

Ὕχος Γα

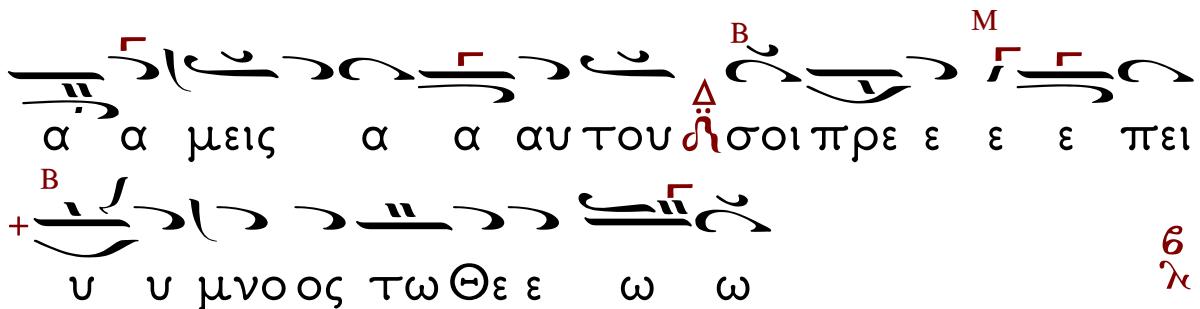
τον κρα τη ρα ε ε ε ε χω
 ω ω ω ω ων π των α κε νω
 των δω ρε ων θδος μοι α ρυ σασθαι υ
 υ υ υ δω ω ω ω ω ωρ π εις α
 φε σιν α μαρ τι ων η ο τι συ νε χο ο
 μαι δι ι ψη Δ ευ σπλαγ χνε μο νε οι κτιρ
 μον (δις) η

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ὕχος Ἃ̄ πα

π
χ
π
q
λε
π
πα α α σα πνο η
αι νε σα α τω
 M
π
ω το ov Ku υ υ ρι ι ι ι ov π q αι
 Δ
 νει τε τον Ku ρι ov εκ τωω ω ω ονου ρα
 νω ω ων Δ αι νει ει ει τε α α αυ το
 o o ov εν τοι οις υ υ υ ψι ι ι ιστοις
 π
q
Σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνο ος τω Θε ε
ε λ

ω ω
 B
 ε λ αι νει ει ει ει τε α αυ τον Δ πα α αν
 π
 τεις οι A αγ γε ε ε λοι α α αυ του π q αι
 M
 νει ει ει ει τε αυ τον Δ πα σαι αι δυ να

 α α μεις α α αυτου ^Δσοι πρε ε ε ε πει
 + υ υ μνοος τωθε ε ω ω 6 λ

Σπιχηρὰ προσόμοια τῶν Αἴνων.

Ως γενναῦον ἐν Μάρτυσιν.

Ὕχος λατος ⁶ λ

^C_{τιχ.} ^χ_λ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ
 να στει αις αυ του ^λ αι νει τε αυ τον ^χ_λ κα
^B τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ
 του ⁶ λ

Η σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ
 ἀπαύγασμα, Λόγος δὲ ἀΐδιος, καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
 ἐν Ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ ἐδίδασκεν
 Ἰουδαίων τοὺς λαούς, τοὺς δεινοὺς καὶ
 ὀγνώμονας καὶ ἐθαύμαζον, τῆς σοφίας τὸν
 πλοῦτον ἐκβοῶντες· Πόθεν γράμματα γινώσκει
 παρ' οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς;

B

6
 λκ Η σο φι α και δυνα μις π^q του Πατρος
 το α παυγασμα 6 λο γος ο α ι ι διος
 και γι ος του Θεου 6 εν ι ε ρωπα ρε γε
 νε το σαρκι και ε δι δα σκεν Δ^Δ Ι ου
 δαι ων τους λα ους Δ^Δ τους δει νου ους και α
 γνω μονας και ε θαυμαζον 6 της σο φι ι
 ας τον πλου τον εκ βο ων τες πο θεν γραμ
 μα τα γι νω σκει Δ^Δ παρ ου δε νος μη με μα θη
 κως

6
λκ

6^M
 λκ Δι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
 γος 6^Δ αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω

καὶ κι θα ρα ⁶_λ

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ ἀΐδιος, καὶ Γίδης τοῦ Θεοῦ, ἐν Ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ ἐδίδασκεν Ἰουδαίων τοὺς λαούς, τοὺς δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας καὶ ἐθαύμαζον, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον ἐκβιωντες· Πόθεν γράμματα γινώσκει παρ' οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς;

Ἑ λ Η σο φι α και δυ να μις ^π_ρ του Πα τρος
 το α παυ γα σμα ⁶_λ Λο γος ο α ι ι δι ος
 και Γι ος του Θε ου ⁶_λ εν ι ε ρω πα ρε γε
 νε το σαρ κι και ε δι δα σκεν ^Δ_λ Ι ου
 δαι ων τους λα ους ^Δ_λ τους δει νου ους και α
 γνω μονας και ε θαυ μαζον ⁶_λ της σο φι ι
 ας τον πλου τον εκ βο ων τες πο θεν γραμ

μα τα γι νω σκει ^Δπαρ ου δε νος μη με μα θη
κως 6 λ

^χ
⁶
^λ **Α**ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
^χ
⁶
^λ ρω **α**ι νει τε αυ το ον εν χορ δαι αις
και ορ γα νω ⁶
^λ

Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν, Ἰουδαίους διήλεγχεν, ὁ Μεσσίας Κύριος, ἐκβοῶν αὐτοῖς· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν παράνομοι, ὡς ἀδικοὶ κρίνετε· ἐν Σαββάτῳ γὰρ ἐγώ, τὸν Παράλυτον ἤγειρα· ὅθεν Κύριος, τοῦ Σαββάτου ὑπάρχω, καὶ τοῦ νόμου, τί ζητεῖτε με φονεῦσαι, τὸν τοὺς θανόντας ἐγείραντα;

⁶
^λ Γραμ μα τεις ε πε στο μι ζεν ^π
δαι ους δι η λεγ χεν ⁶
^λ ο Μεσ σι ας Κυ υ ρι
ος εκ βο ων αυ τοις ⁶
^λ μη την κατ οψιν πα ρα

νο μοι ως α α δι κοι κρι νε τε ^Δ**δί** εν Σαβ
 βα τω γαρ ε γω τον Πα ρα α λυ τον η γει
 ρα ⁶**λ** ο θεν Κυ ρι ος ⁶**λ** του Σαβ βα α του υ
 παρ χω και του νο μου τι ζη τει τε με φο
 νευσαι ^Δ**δί** τον τους θα νο ον τας ε γει ραν τα ⁶**λ**
^χ**λ** ⁶**δί** νει τε αυ τον εν κυ μ βα λοις εν
 η χοις ⁶**λ** αι νει τε αυ τον εν κυ μ βα λοις
 α λα λαγ μου ^χ**λ** πα σα πνο η αι νε σα α
 τω τον Κυ ρι ον ⁶**λ**

Μωϋσέα ἐλίθασαν οἱ δεινοὶ καὶ παράνομοι,
 Ἰουδαίων σύστημα τὸ ἀχάριστον, τὸν Ἡσαΐαν
 δὲ ἔπρισαν, ξυλίνῳ ἐν πρίονι, ἐν βορβόρῳ τὸν
 σοφόν, Ἱερεμίαν ἐνέβαλον· τὸν δὲ Κύριον, ἐν

Σταυρῷ ἀνυψοῦντες, ἐπεβόων· Τὸν ναὸν ὁ καταλύων, σῶσον σαυτὸν καὶ πιστεύσομεν.

6
 Ἡ ω u σε α ε λι θα σαν^π οι δει νοι
 και πα ρα νο μοι⁶ I ου δαι ων συ υστη μα
 το α χα ρι στον⁶ τον Η σα i αν δε ε
 πρι σαν^π ξυ λι i νω εν πρι ο νι Δ^Δ εν
 βορ βο ρω τον σο φον^Δ I ε ρε μι i αν
 ε νε βα λον⁶ τον δε Κυ ρι ον⁶ εν Σταυ
 ρω ω α νυ ψουν τες ε πε βο ων Δ^Δ τον
 να ον ο κα τα λυ ων Δ^Δ σω σον σαυ τον και πι
 στευ σο μεν

6
λ

Ἄχος ἦ Πα. χ

π^M π^π Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και γι υι υι
 ω π^π και Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα
 α α α τι π^π

π^π Και νυ υ υ υν και αι α α α ει π^π και
 εις τους αι ω νας των αι ω νω ων α α
 α α α μην π^π

π^B Φω τι σθεντες α δε ελφοι οι λ⁶ τη Α να
 στα ασι του ου Σω ω τη η η βο ος Χρι ι
 ι στου π^π και αι φθα α σα αν τες το ο με σον της
 ε ορ τη η η ης της δε σπο ο ο ο

τι ι ι ι κης ^π_q γνη σι ως φυ λα ζω ω με εν
 τας ε ε ε εν το λα α α ας του ου
 Θε ε ε ε ου ^π_q ι να α ζι οι γε νω με ε
 θα ακαιτην Α να α αλη η ψιν ε ε ε
 ορ τα α α α σαι ^π_q και της πα ρου σι ι ι
 ι ι ας τυ υ χειν ^Δ_Δ ο β' χορός. ^B ^Δ_Δ του ου α γι ου
 ου Πνευ μαα το ος ⁶_λ

Δοξολογία Μεγάλη.
Ὕψηστος

Δόξα σοι τω δειξαντὶ τὸ φως δίδοξα
 εν υἱοστοις Θεωκαι ε πι γης ει ρη η νη
 εν ανθρωποις ευδόκια
 Υ μνου ου μεν σε ευ λογου μεν σε δίδο
 προσκυ νου μεν σε δοξο λογου μεν σε ευ χα
 ρι στου μεν σοι δίδι α την με γα αλην σου
 δοξαν
 Κυρι ε βασι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
 Πατερ παν το κρατορ δίκυρι ε γι ε μο
 νο γε νες δί Ι η σου Χρι στε και Α

γι ον Πνευμα

6 λ

^B ε λ κ ρι ε ο Θε ος Δ ο α μνος του Θε ου

ο γι ο ος του Πατρος ο αιρων την α μαρ

τι ι αν του κοσμου ε λε η σον η μας

ο αι αιρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου

6 λ

^B ε λ προσ δε ζαι την δε η σιν η μων Δ ο

κα θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πατρος και

ε λε η σον η μας

6 λ

^B ε λ ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει

μο νος Κυ ρι ος Δ Ι η σους Χρι στος εις δο

Ζαν Θε ου Πατρος αμην 6 λ
 Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω B
 Σε και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις
 τον αι ω να δι και εις τον αι ω να του αι
 ω νος 6 λ
 Κα τα ζι ι ωσον Κυ ρι ε εν τη η
 με ρα τα αυτη α να μαρ τη τους φυ λα χθη
 ναι η μας 6 λ
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των
 πα τε ε ρων η μων δι και αι νε το ον και δε δο
 ξα σμε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω

νας α μην

6 λ

νας α μην

M

ε **λ** **Γ** ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λεος σου εφ
B

η μας **δ** **λ** κα θα περηλ πι σα μεν ε πι σε
B

6 λ

ε **λ** **Ε** υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τα σου

6 λ

B M Δ
ε **λ** **Κ** υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α **δ** ε γω

ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με **δ** ι α σαι

την ψυ χη ην μου **δ** ο τι η μαρτον σοι

6 λ

B
ε **λ** **Κ** υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ξον με **δ** του ποι ειν το θε λη μα σου **δ** ο

τισυει ει ο Θε οςμου

⁶
_λ

^B
⁶
_λ Ο τι πα ρασοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω

φω τι σου ο φομεθαφως

⁶
_λ

^B
⁶
_λ Πα ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε ⁶
_λ γιος ο Θε ος ^Δ Α γιος I

^Δ
⁶
_λ σχυρος ^Δ Α γιος α θανατος ε λε η σονη
ς (τρις)

μας

⁶
_λ

^B
⁶
_λ θοξα Πα τρι ι και γι ω ^Δ και Α γι ω

Πνευματι

⁶
_λ

^B
⁶
_λ Και νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας

τωναι ωνωναμην

⁶
_λ

6 Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η
B

μας

6

Ἄσματικὸν.

B Ἄ α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος Δ
 Δ Ἄ α γι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δ
 Δ Ἄ α γι ι ος Α α θα α α α να
 Γ Γ α α α τος Δ ε ε λε η σο ον η η μα α α
 α ας

6

Απολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Γ
Δι Με σου σης της ε ορ της δι ψω ω σαν
μου την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα
τα Δι ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας ♪
ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε
τω Δι η πη γη η της ζω ης Χρι στε ο Θε ος
δο ο ζα α σοι οι οι οι Δι

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.
 «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.
 Ḥχος π̄q Πα

χ^M χ^Δ χ^Π
 Ḥρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
 κρω ω ων θα να ατω ^Πθα α να α το ο ον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι ^πζω ω ην χα ρι
 χ (“Απαξέ ύπο τοῦ Ιερέως καὶ δίς
 σα α αμε νο ος ^q ύπο τῶν χορῶν.)

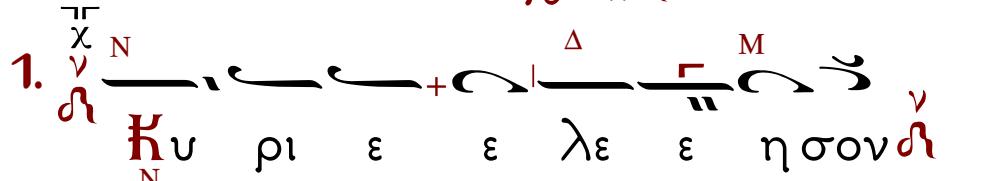
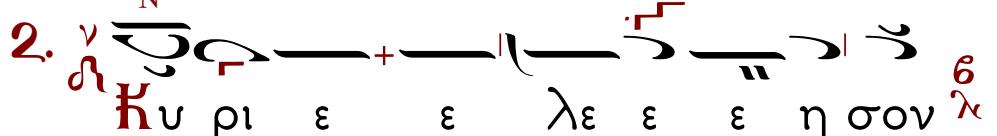
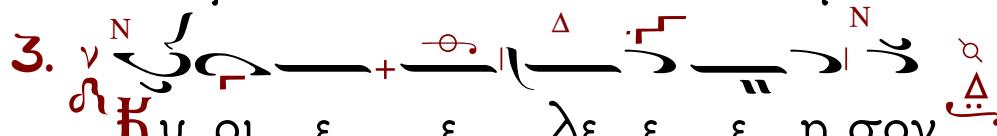
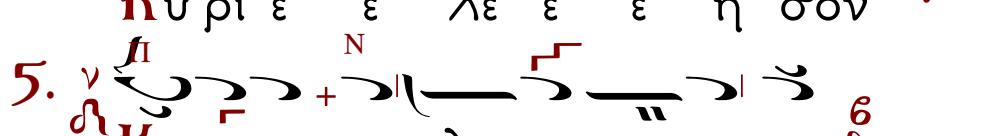
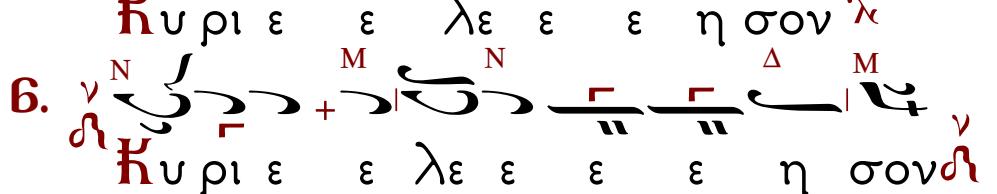
Τὸ τρίτον.

χ^Π χ^Δ χ^Π
 Ḥρι στο ος α νε ε στη η ε εκ
 νε κρω ω ων θα να ατω ^Πθα α να α το
 ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις
 εν τοι οις μνη η μα α α σι ^πζω ω ην χα ρι
 σα α αμε νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^πq

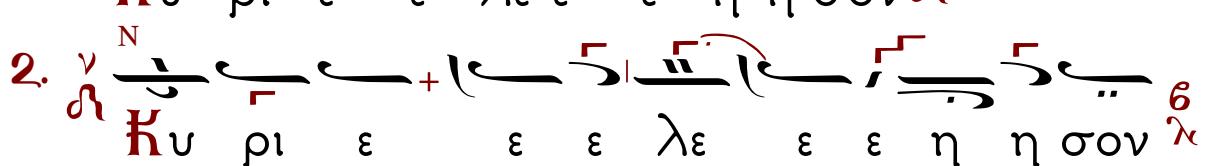
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.
Αντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕχος πᾶς Νη

1.
2.
3.
4.
5.
6.

ΕΤΕΡΑ.

1.
2.

3. $\gamma \overset{\Delta}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 ἡ ρι ε ε λε η η σον $\overset{\Delta}{\alpha}$
4. $\gamma \overset{\Delta}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 ἡ ρι ε ε ε λε η σο ο ον $\overset{\text{M}}{\alpha}$
5. $\gamma \overset{\text{N}}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 ἡ ρι ε ε λε ε η σον $\overset{\pi}{\alpha}$
6. $\gamma \overset{\text{N}}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον $\overset{\gamma}{\alpha}$
7. $\gamma \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 ἡ ρι ε ε λε η σον $\overset{\Gamma}{\alpha}$
8. $\gamma \overset{\Delta \Theta}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 ἡ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{Δ}}{\alpha}$
9. $\gamma \overset{\Delta}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 ἡ ρι ε ε λε η σον $\overset{\Gamma}{\alpha}$
10. $\gamma \overset{\text{N}}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 ἡ ρι ε ε λε ε η σον $\overset{\pi}{\alpha}$
11. $\gamma \overset{\text{N}}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον $\overset{\text{N}}{\alpha}$
12. $\gamma \overset{\text{N}}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 Κοι Κυ ρι ε $\overset{\gamma}{\alpha}$

Ἄνπίφωνον α'.

Ὕχος παρά Δι

Σπίχ. α'. χ̄ M Δ λα λα ξα τε τω Κυ ρι

ω πα σα η γη Δ

χ̄ M Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Γ Δ + Γ Σω

τερ σωσον η μας 6

Σπίχ. β'. χ̄ M Δ Ψα λα τε δη τω ο νο μα Γ

τι αυ του Δ δο τε δο ξαν εν αι νε σει
αυ του Δ

χ̄ M Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Γ Δ + Γ Σω

τερ σωσον η μας 6

Σπίχ. γ'. χ̄ M Δ Ει πα τε τω Θε ω ως φο

βε ρα τα ερ γασου ^Δ Εν τω πλη θει της δυ
να με ως σου ψευ σον ται σε οι εχ θροι
σου ^Δ

^χ ^M ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου + Σω
τερ σωσον η μας ⁶

Σπίχ. δ^ν. ^χ ⁶ ^Γ ^Δ ^Γ
Πα σα η γη προ σκυ νη σα

τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι ^Δ ψα λα
τω σαν δη τω ο νο μα τι σου ^γ ψι

στε ^Δ

^χ ^M ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου + Σω
τερ σωσον η μας ⁶

Δόξα... Καὶ νῦν...

χ̄ Δ̄ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου ς̄
 Σωτερ σωσον η μα α ας Δ̄

Ανπίφωνον β'.

Σπίχ. α'. χ̄ Δ̄ θε ος οι κτει ρη σαι η
 μας και ευ λο γη σαι η μας ε πι φα
 ναι το προ σω πον αυ του εφ η μας και
 ε λε η σαι η μας Δ̄
 χ̄ Δ̄ θε ου α ο α
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
 λου ι α Δ̄

Σπίχ. β'. χ̄ ^M Του γνω ναι εν τη γη την ο

δον σου εν πα σιν ε θνε σι το σω τη ρι
ον σου

χ̄ Κω σον η μα ας γι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α

Σπίχ. γ'. χ̄ Ε ζο μο λο γη σα σθω σαν

σοι λα οι ο Θε ος ε ζο μο λο γη
σα σθω σαν σοι λα οι παν τες

χ̄ Κω σον η μα ας γι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

Γ Δ
λού ι α Δ

Σπίχ. δν.

χ M
Θ υ λο γη σαι η μας ο Θε
ος Δ και φο βη θη τωσαν αυτον Δ παντα τα
πε ρα τα της γης Δ

χ Δ
C ω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο α
να στας εκ νε κρων Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη

λού ι α Δ

χ Δ
Δ ζα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευμα τι Δ

Δ
και νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ωνων α μην Δ

χ^N Δ^Δ ο μο νο γε νης γι ος και λο γος του
 Θε ου Δ^Δ α θα να τος υ πα α α αρ χων ⁶_M και
 κα τα δε ξα με νος δι α την η με τε ραν
 σω τη ρι ι αν Δ^Δ σαρ κω θη η ναι ^{z'} εκ της _G
 Α γι ας Θε ο το κου Δ^Δ και α ει παρ θε
 νου Μα ρι ας _M α τρε ε πτως ε _G ε ναν θρω
 πη σας ⁶_B σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος
 θα να α τω θα να τον πα τη σας ει εις
 ων ^χ_M της Α γι ας Τρι α δος Δ^Δ συν δο ξα ζο
 ο με νος τω Πα τρι Δ^Δ και τω Α γι ω Πνευμα
 τι ⁶_M σωσον η μα α ας ^{ΓΔ}

Αντίφωνον γ'.

Ἅγιος Ἀπόστολος Παύλος

Σπίχ. α'. Χριστοῦ να στη τω ο Θεος ος και δι
 α σκορ πι σήμη τω σαν οι εχθροι αυ του
 και φυ γε τω σαν α πο προσωπου αυ του
 οι μισουνταις αυ τον
 Χριστο ος α νε ε στη η ε εκ νε
 κρω ω ων θα να ατω δι θα α να α το ο ον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι πι ζω ω ην χα ρι
 σα α α με νο ος

Σπίχ. β'. Ως έκλειπει καπνός, έκλιπετωσαν, ώς τήκεται κηρός ἀπό προσώπου πυρός.

Σπίχ. γ'. χ̄ ^M ς — — — —
 ου τως α πω λουν ται οι α μαρ
 τω λοι ψ̄ α πο προ σω που του Θε ου ^K ψ̄ και
 οι δι και οι εν φρανθη τωσαν ^χ ψ̄

Σπίχ. δ'. Λύτη ή ήμέρα, ήν ἐποίησεν ὁ
 Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
 αὐτῇ.

χ̄ ^Π ς — “ ς ^Δ ς ς ς ς ς ς
 ψ̄ ς ρι στο ος α ^{νε} ε στη ^η ε εκ νε
 κρω ^ω ων θα ^{να} ατω ^{δι} θα ^α να α το οον
 πα ^{τη} η ^η σα ^α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη ^η μα ^α α σι ^π ζω ^ω ην χα ρι
 σα ^α α με νο ^ο ο ^ο ο οο ^ο ο ^ο ος ^π ^ψ

Εισοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ὕχος Δι

Ἐκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε
 τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ 6
 Σω ω σον η μα ας Γι ε Θε ου ο α να
 στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου
 ι α

Απολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Δι ^Γ Με σου σης της ε ορ της δι ψω ω σαν
 μου την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα
 τα ^Γ δι ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας ^Δ φ
 ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε
 τω ^Γ δι η πη γη η της ζω ης Χρι στε ο Θε ος
 δο ο ζα σοι ^Γ δι

Κοντάκιον.

Ἄχος Δι

Ἄ Της ε ορ τη ης τη ης νο μι κης με σα
 ζουσης ο των α πα αν τωων Ποι η της και
 Δε σπο της προς τους πα ρον τας ε λε γες
 Χριστε ο Θε ος δευ τε και α ρυσασθε
 υδωρ α θα α να σι ας ο θεν σοι προ
 σπι πτομεν και πι στως εκ βο ω μεν τους οι
 κτιρ μους σου δω ρη σαι η μιν συ γαρ υ
 πα αρ χεις πη γη της ζω η ης η μω ρ
 ω ων

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος α'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἡς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. Ό δὲ Θεὸς βασιλεύς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἱργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα
13:13-24

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναχθέντες ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐκάθισαν. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αυτοὺς λέγοντες· ὄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε. Ἀναστὰς δὲ Παῦλος καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν· ὄνδρες Ἰσραηλῖται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε. Ό Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν

λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὕψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ καθελὼν ἔθνη ἐπτὰ ἐν γῇ Χαναὰν κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν. Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. Κάκεῖθεν ἥτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κίς, ὄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη τεσσαράκοντα· καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαυΐδ εἰς βασιλέα, ὃ καὶ εἶπε μαρτυρήσας· εὗρον Δαυΐδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, ὄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου. Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ’ ἐπαγγελίαν ἤγαγε τῷ Ἰσραὴλ σωτηρίαν, προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.

Ἄλληλούϊα. (γ') Ἡχος πλ. δ'.

Ἄναστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. **Ωμοσε** Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Εἰς τὸ «Ἐξαυρέτως»,
 Ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ'. Ωδῆς τῆς Ἑορτῆς,
 εἰς μέλος Πέτρου Πρωτοψάλτου, τοῦ Βυζαντίου (+1808).

Ὕχος ἀλλαγὴ.

Ἄλλο λό ο τριι ι ι ο ον των μη η
 τε ρωων η πα αρ θε ε νι ι ι ι α Δ
 και ξε ε ε ε νο ον Δ ταις πα αρ θε νοι
 οι οι οις η παι αι δο ποι οι οι ι ι ι ι
 α Δ ε πι ι σοι οι Θε ε ο το ο ο κε ε Δ
 αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο ο μη η
 η θη Δ δι ο σε πα α α α σαι αι αι
 φυ λαι αι τη ης γη ης Δ α πα αυ στως μα
 κα ρι ζο ο με ε ε εν Δ

‘Ο αύτὸς Είρμος, εἰς μέλος
Γεωργίου Χουρμουζίου,
Χαρποφύλακος τῆς Μ. τ. Χ. Ε.(+1840).

Ὕχος ἥδη Νη^ρ.

Ἄλλο ο τρι 1 1 1 0 ον των
μη τε ε ε ε ε ρω ων η πα αρ θε ε
νι 1 1 1 1 α ἀ και ζε ε ε ε ε νο
ον ταις παρ θε ε νοι οις η παι αι δο ποι
οι οι 1 1 1 1 α ἀ ε πι σοι οι
οι οι Θε ο ο το ο ο κε ε ἀ αμ φο τε ε
ρα α ω κο ο νο ο μη η η η η θη ἀ
δι ο σε πα σαι αι αι φυ λαι αι αι
τη η η ης γη ης ἀ α πα αυ στως μα κα

ρι ι ζο ο με ε ε εν

γ
δι

Κοινωνικὸν, Πέτρου Λαμπαδάριου.
Συντηθὲν ὑπὸ Χαραλάμπους Τσερκέζη.

Ὕπαγος ἦ Δι.

Ἐλέη γι α α α α α α
τρωγω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω χω ω ω ω ρω ω ω ω ω
ω ω ω ο τρωγω ων μου ου ου ου ου
ου θην σα α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α
γων μου ου ου τη ην σα α α α α αρ κα α
και αι αι αι πι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι νω και

πι νωων μου ου το ο αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι μα α α α εν ε
 μοι οι
 οι οι χοι οι
 οι οι οι με ε ε ε ε ε ε ε νει ει ει
 ει ει ηει ει ει ει ει κα γω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ε ε ε ε ε ε
 εν α α α α α ε εν αυ τω ω ω ω ω ω
 ει ει ει ει ει πεν ο κυ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Κυριος προσεχει αλληλουα
 α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α
 Ετέρα θέσις: ΔΔ Κυριος προσεχει αλληλουα
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α
 ΔΔ Κυριος προσεχει αλληλουα
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α
 ΔΔ ος

Άνπι τοῦ Εἰδόμεν τὸ φῶς Ψάλλεται
 τὸ Χριστὸς ανέστη.

Μετὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν.

Ὕχος πρὸς Πάτερνον

Χριστός στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
 κρω ω ων θα να ατω θα α να α το ο ον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
 σα α αμε νο ο ο ο οο ο ο οις
 μην α μην α μην εις α φε σιν α
 μαρ τι ων και εις ζω ην τηναι ω νι ον
 Πληρω θη η τω το στο ο μα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε πως υ μη σω
 μεν την δο ξα αν σου ο τι η ξι ι ω ω

σας η η μας ^Δτων A γι ανσου με τα σχειν
 μυ υστη η η ρι ι ι ι ων ^πτη ρη σον
 η μα ας εν τω σω α γι α σμω ^χ^ϊ ο
 λην την η με εραν με λε ταν την δι και ο
 συ υ νη η ην σου ου ου ^χ^ϊΑλλη λου ι α α
 α ^Δ ^χ α α α α α ^χ^ϊ

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἄγχος Δι^ό

^M
 ἔχεται τὸ ὄνομα
 αμην^Δ Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος

6.

^{6.}
 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον^ζ α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο^ο ος

Τὸν Εύλογούντα.

Δ.

^{Δ.}
 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α λιν τα η μας^{Δ.} Κυ ρι ε φυ λατ τε^{Δ.}
 ει ει εις^{Δ.} πολ λα ε ε τη[♂] η η

Δ.

Καταβασία τοῦ Πάσχα.

Ἅγιος Ἡχος Πάσχα

Ωδὴ α'. πρὸς Ἰησοῦν
να στα σε ως η με ρα λαμ πρυν

θω μεν λα οι Δέ Πασχα Κυρι ου Πασχα

Δέ εκ γαρ θα να του προις ζω ην Δέ και εκ γης
προις ου ρα νον Χριστοος ο Θεος η μαας
δι ε βι βασεν Δέ πι νι κι ον α αδοον
πας

Ωδὴ γ'. πρὸς Δευτερον
πρόστιμα πι ω μεν και νον Δέ ουκ εκ

πετρας α γο ονου τε ρα τουργου με νον πραλλ

α φθαρσι ας πη γην Δέ εκ τα αφου ομ βρη
σαν τος Χριστου Δέν ω στερε ου ου με ε θα

Ωδὴ δ.^π πὶ της θει ας φυ λα κης ο θε η
 γο ρος Αβ βα κουμ ^Δστη τω μεθ η μων και δει
 κνυ τω ^Δφα ε σφο ρον Αγ γελον δι α πρυ
 σι ως λε γον τα ^πη ση με ρον σω τη ρι α τω
 κο σμω ^Δο τι α νε στη Χρι στος ως παν
 το δν υ να α μος ^π
 Ωδὴ ε.^π ορ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ος και
 αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι σω μεν
 τω Δε σπο τη ^π και Χρι στον ο ψο μεθα δι
 και ο συ νης η λι ον ^Δ πα σι ζω ην α
 να τε ελλο ον τα ^π

Ωδὴ στ'. π Κα τη ηλθες εν τοις κα τω τα ατοις
 της γης π και συ νε τριψας μοχλους αι ω
 νι ι ους Δι κα το χους πε πε δη με ενων Χρι
 στε π και τρι η με ρο ος ως εκ κη τους Ι ω
 νας Η ε ξα νε εστης του τα φου π
 Ωδὴ ζ'. π Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με
 νος Δι γε νο με νος ανθρωπος πασχει ως θνη τος
 π και δι α παθους το θνη τον Δι αφθαρ σι ας
 εν δυ ει ει ευ πρε πει αν π ο μο νος ευ λο
 γη τος των Πα τε ε ρων Δι Θε ος και υ
 πε ε ρε ενδο ο ξος π

Ωδὴ η'. π ^Π Ἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ
 σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον ^Δ Δ

Δ Ἰ υ τη ^Δ η κλητη η και α γι ι α
 η ^M με ρα Δ η μι α των Σαβ βα α
 α των ^Π ιη βασι λι ις και κυ ρι α ^Π ε
 ορ των ^Δ ε ορ τη Δ και πα νη γυ ρις
 ε ε στι ι πα α νη γυ ρε ων Δ εν η
 ευ λο γου ου ου μεν ^Π Χρι στον εις
 τους αι ω ω ω να α α α ας ^Π
 π ^Π Θ Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι
 τω με ε νη Δ Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και

παλιν ε ρωχαιαι βε ^Δ_N ο σος γι ος α νε
 εστη ^M τρι η μερος εκ ταφου ^Π
^π_q Φωτι ζου φω τιζου ^π_q η νε α Ι ερου
 σα λημ ^Δη γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ε πι σε
 α νε τει λε ^π_q χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου Σι
 ων ^Δ_A συ υ δε α γνη η η η τερ που Θε ο το
 ο κε ^Δ_A εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου
 ου ^π_q ου ου

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.